

Ο ΟΡΦΕΥΣ

ἐν ἐρήμῳ, ὡς εὐφυῶς ὑπὸ τῆς κυρᾶς Σουλτανίτσας ὠνομάσθη, παρὰ τῶν ἀπαισιόδοξων τὰς προρρήσεις πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ ἔρημος.

Τοῦτο δ' ὀφείλεται οὐχὶ βεβαίως εἰς τὴν μουσικὴν του, ἥτις ὄχι τοὺς λίθους καὶ τὰ δένδρα, ὄχι ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνις τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μας κατορβοῖ νὰ συγκινήσῃ, ἀριστα ἐξεικονομένη διὰ τῆς ἀνωθεν τῆς σκηνῆς ἐξωγραφισμένης λύρας, πολλὴν ἐχούσης τὴν πρὸς σάρωθρον ὁμοιότητα.

Τοῦ **Ὁρφέως** ἡ πελατεία ὀφείλεται εἰς ἄλλα αἷτια, τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἐρευνήσωμεν.

Πρῶτον — Τὸ κοινὸν ἔχει δικαίως ἀδυναμίαν πρὸς τὰ ἀποτελοῦντα τὸν θίασον **Μένανδρον** πρόσωπα, ἅτινα εἶνε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεταξὺ τῶν διακρινομένων τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς ἀγωνιστῶν.

Δεύτερον — Καταδιωκόμενος ὁ κόσμος ὑπὸ τοῦ Σούτζου ἐρχεται νὰ εὕρῃ μικρὰν ἀναψυχὴν παρὰ τὰς ἀγκυνάρας τοῦ ἀντιζήλου του Κυριακοῦ.

Τρίτον. — Καὶ καθ' ἡμᾶς ἰσχυρότατον αἷτιον εἶνε οἱ **οἰκοπεδοῦχοι**, τάξις ἄγνωστος εἰς τὸν *Taine*, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐχόντων ἐκεῖ πλησίον οἰκόπεδα, οἵτινες συμφέρον ἔχουσι νὰ πηχθῇ ἐν κέντρον. Οἱ **οἰκοπεδοῦχοι** διακρίνονται εὐκόλως ἀπὸ τὸ **τσουρμιο** παιδιῶν, δούλων, συγγενῶν, κουμπάρων, συμπεθερῶν κλπ. οὓς σύρουσι μεθ' ἑαυτῶν πρὸς θερμότεραν ὑποστήριξιν τοῦ **Ὁρφέως**, καὶ ἀπὸ τὰ ἀδιάκοπα χειροκροτήματά των.

Τελευταῖον. — Κάποια γειτόνισσα.
Ποῦ εἶσαι ; . . . Ὁ αὐτὸς πῶς αὐτὴ εἶνε τὸ **πρῶτον**, τὸ **πρῶτον** !!!

* Ἐλθωμεν νῦν εἰς τὰ περὶ τοῦ θεάτρου !

* Ἡ μετάδασις πρέπει νὰ γίνεταί ἀπαραιτήτως δι' ἀμάξης.

* Ἡ ὁδὸς Πατησίων εἶνε σκοτεινὴ καὶ σκονισμένη, καὶ δὲν γίνεται τρομερώτερον βάσανον παρὰ μετὰ τὸ φαγῇ ἑστὸ στόμα νὰ τρέχῃ μετ' ἐστὰ σκοτεινὰ καὶ νὰ φθάνῃ στραβός . . . τὸ ὀλιγώτερον.

Ναὶ τὸ ὀλιγώτερον. Ἄμα στρέψῃς τὸ στενὸν ἂν δὲν πάρῃς τὰ χωράφια ὑπάρχει κίνδυνος μὴ σπεύδων τις ἀμαξηλάτης σὲ στείλῃ ἀντὶ τοῦ θεάτρου εἰς τὸ . . . νοσοκομεῖον.

* Ἡ εἴσοδος τοῦ θεάτρου λίαν στενὴ ἱκανοποιεῖ τὴν ἀγῇ μέχρι κόρου. Τὸ Ξενοδοχεῖον δὲν μᾶς ἐπαραφάνταζε, ἀνεξήγητος δὲ ἐφάνη ἡμῖν ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ **μπουφῆ** παρουσία τῶν βασιλικῶν προτομῶν, ἐκτὸς ἂν ἐτέθησαν ἐκεῖ ὡς ἱεροὶ φύλακες τῶν ὀπωρικῶν.

* Τὰ καθίσματα εἶνε τὸ μὴ περαιτέρω τῆς **κακομοιριάς**. Στενά, στραβά, εἰς τρόπον ὥστε ἐὰν ἡ πρᾶξις διαρκέσῃ πλεον τῆς ἡμισείας ὥρας σοῦ πονοῦν τὰ κόκκαλα φοβερά.

Κοντὰ ἑς ὅλα ἔχουνε τὰ πῖσινά τους ποδάρια ἔξαπλωμένα ἄν ἄλογο ποῦ κατ . . . pardon, καταβρέχει, ὥστε ἂν περνᾷς εἰς τὸ μεταξὺ σκοντάφτεις, ξανασκοντάφτεις καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ἔξερεις ποῦ μπορεῖς νὰ πέσης . . . καὶ τί μπορεῖς νὰ πάθῃς . . .

* Ἄμ τὰ φωτα ! . . .

Εἰς τοὺς διαλόγους ἀνακατώνουν τὴ φλυαρίαν τους, ὥστε ἐνῶ ὁ ἡθοποιὸς λέγει ἔξαφνα *Καλησπέρα φίλε μου*, σὺ ἀκούεις :

Καλὴ φσσσσ σπέ βσσσ ρα φρρρρ φί ρρρρρ λε φσσ μου τρρρ

* Ὅταν δὲ παίζῃ καὶ ἡ μουσικὴ, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐνθυμηθῇ τὴν πολύκροτον τῆς *Παράτας* ἐπωδὸν :

Χράπα χράπα, γκούπ ! πλάν πλάν πλάν ! τζσσ τζσσσ... !
Τράκα τράκα τρούκ ! μπου μπου ! φσσ φσσσ... !

* Ἦδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ζωγραφιὰν τῆς *βάρκας* μετὰ τὸν *φουστὰν εἰλλᾶν*.

Πολλοὶ ὑπὸ πολλῶν μᾶς ἐδόθησαν ἐξηγήσεις, ὧν ἡ πιθανωτέρα καὶ εὐφρεστέρα εἶνε ἡ ἐξῆς :

— Αὐτὸ ἔγινε κατὰ προτροπὴν τοῦ κ. Μπούμπουλη, ὅπως καθ' ἐσπέραν ὑποθάλλεται ἡ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ναυτικὸν στοργὴ τοῦ λαοῦ !!!

* Οἱ μακαριώτεροι τῶν θεατῶν εἶνε . . . οἱ Πατησιῶται περιβολαράϊοι. Ἄμα νυκτώσῃ μαζεύονται εἴκοσι τριάντα, ἔρχονται εἰς τὴν γειτονικὴν μάνδραν, ἀναβαίνουν εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ πληρώνουν, χωρὶς νὰ ᾔενε καταδικασμένοι νὰ σποῦν τὰ κόκκαλα των εἰς τὰ καθίσματα τῆς Βιθινικῆς ἐφευρέσεως, βλέπουν, ἀκούουν

* Ποῦ εἶσαι κ. Οἰκονόμῃ, νὰ ἴδῃς τὸ **λαϊκὸν ἔδαφος**, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ **τσαπρῶ**, ἐπὶ τοῦ αὐτοσχεδιάστου ἐκείνου ὑπερφύου, ἀποστελλόντας μέχρις ἡμῶν τὰς σαρκαστικὰς εὐφυολογίας των.

— Ρε βλάμη, κάλλια ἡμεῖς ἑστὰ ψηλὰ καὶ τζάπα !

— Τί ἀριθμὸ πάρχο ἔχεις ;

— Διακόσια τέσσαρα.

— Ἡ πρώτη θέσι μπαίνει καὶ βγαίνει ἐλεύτερα ἀπ' τὴ μάντρα.

* Κύριε Τάβουλάρη, νὰ βάλλετε εἴσοδο καὶ γιὰ τὰ σκυλιὰ προχθὲς θὰ ἦσαν τοῦλάχιστον τριάντα ἀπὸ μισθὸν δραχμῆς ὅριστε δεκαπέντε δραχμᾶς . . . εἶνε κάτι τι.

* Ἐπειτα θὰ ἔχωμε καὶ ἀσφάλεια ἑστὰ παντελόνια μας...
Ξέρω κ' ἐγὼ μπορεῖ καὶ νὰ δαγκάνῃ κανένα !

* — Τέλος πάντων περὶ τῶν παραστάσεων δὲν θὰ μᾶς πῇς γρῦ ;

Ἐχετε ὑπομονήν· σιγὰ, σιγὰ.

Οἱ θίασοί μας ὅλοι ἔχουν τὴν μανίαν νὰ αὐτοχειριάζωνται, διότι ἡ παράστασις τῶν **Πτωχῶν τῶν Παρισίων**

καὶ τῆς **Παιδοκλεπτρίας** ἰνταῦθα καὶ τοῦ **Γαλιλαίου** κλπ. εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τι ἄλλο εἶνε παρὰ αὐτοχειρία ;

Ὅταν σοῦ φέρουσιν ἐπὶ σκηνῆς τὴν **Παιδοκλεπτρίαν** λόγου χάριν, δρᾶμα ἀτεχνότατον, ἐν ᾧ ὁ Διονύσιος Ταβουλάρης μεταβάλλεται εἰς Φραντζήν, ἐρχόμενον ταχυδακτυλουργικῶς νὰ πῇ δύο λογάκια καὶ νὰ ξεμπερδεύσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ὅπου εἶνε ὀλίγον δεμένη, πάντοτε ἐκ συμπτώσεως οὐδὲν δικαιολογουμένης, αἶ, τότε πρέπει νὰ ἔχῃς τὸ βραχιλιαρόν γούστο τῆς κυρᾶς Σουλτανιῶς, διὰ νὰ μὴ πάρῃς τὸ καπέλλο σου καὶ νὰ τὸ στρίψῃς οἰκτεῖρων τοὺς αὐτοκτονοῦντας.

*

Ἀπόδειξις, ὅτι τὴν γνώμην μας συμμερίζεται ὅλος ὁ κόσμος εἶνε — ὅχι ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τὴν **Παιδοκλεπτρίαν** εἰς τὸ μέσον τῆς παραστάσεως Ὁδὸς φυλάξι ! Ὁ ρωμιὸς ὅταν δώσῃ τὸν παρὰ του ἀφρίζει ἔξαφρίζει θὰ τὸν χαρῇ — ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ἔσπευσε διπλάσιος εἰς τὸν **Ταρτούφον** καὶ τὸν δημοτικώτατον **Ἀγαθόπουλον**.

*

Περὶ τοῦ **Ταρτούφου** καὶ **Ἀγαθοπούλου** τί νὰ εἰπωμεν ; Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐχειροκροτήθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐν μόνον θέλομεν συμβουλευεῖν εἰς τοὺς καλοὺς μὲν ; ἡθοποιούς κ.κ. Νικηφόρον καὶ Λαζαρίδην νὰ μὴ προσπαθῶσι πάντοτε δι' ἐνὸς βωμολοχήματος, ἐνὸς φτοῦ νὰ χαθῇ ! καὶ οὐ' ἔσθ' ἀπὸ δίαλο ! νὰ ἀποσπῶσι τὸν γέλωτα τοῦ κοινοῦ· ὑπάρχουν τόσα μέσα, ἅς λάβωσι παράδειγμα τὸν Σπύρον Ταβουλάρην.

*

Ὁ **Ἀνδρέας Γεράρδος** εἶνε δρᾶμα καλὸν, λίαν ἀκατάλληλον διὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τοῦ ἔτους. Ἐχομεν τὸν ἰδρῶτα, νὰ προστίθενται καὶ τὰ δάκρυα !!

Οὐχ ἦττον εἰς τὸ δρᾶμα τοῦτο τὸ ἀσυγκρίτως καλλίτερον τῶν προγενεστέρων ἐξετιμήσαμεν ὡς προταγωνιστοῦν πρόσωπον τὸν κ. Πετρίδην καὶ τὴν πάντοτε μετὰ πάθους ὑποκρινομένην κυρίαν Ἰωάνναν Νικηφόρου.

*

Καὶ πάλιν μίαν παρατήρησιν θὰ κάμωμεν πρὸς τὰς κυρίας ὑποκριτρίας, νὰ μὴ ἐξέρχωνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τόσον ἀτημέλητοι.

Π. χ. σπουδαῖον πρᾶγμα ἦτο ἡ κυρία Νικηφόρου νὰ φορέσῃ ἐν ζεῦγος μαρικέτια εἰς τὸν **Ἀγαθόπουλον**, καὶ

ἡ ὑποκριθεῖσα τὴν κυρίαν Λουίζαν ἐν τῷ **Ἀνδρέᾳ Γεράρδῳ** φόρεμα ὅχι μάλλινον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐσπερίδος τῆς ;

*

Ταῦτα διὰ σήμερον καὶ αὐγενοῖρ, διότι θὰ πηγαίνωμεν, θὰ πηγαίνωμεν ἐν ὅσῳ τόσοι ἀστέρες μᾶς ἔλκουσιν ἐκεῖ διὰ τοῦ φωτός των ὡς αἱ λυχναὶ τὰς μυίας.

Καὶ μάλιστα

Ἡ Γειτόνισσα ! Ἡ Γειτόνισσα !

Ἀράχνη.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ, ὅτι

Οἱ ναῦλοι τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου ὤρισθησαν ὡς ἑξῆς :

				Θέσεις		
				Α'.	Β'.	Γ'.
Ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις	Αἰγίνης	Δρ.	5	4	2	
»	»	»	6	5	2	
»	»	»	9	6	3	
»	»	»	10	8	4	
»	»	»	10	8	4	
»	»	»	16	12	6	
»	»	»	16	12	6	

ΘΑΛΛΑΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΦΑΛΗΡΟΥ.

Ὁ μόνος ἔπαινος τῶν Λουτρῶν αὐτῶν εἶναι τὸ ὄνομά των. Ὅπως συμπεριλαμβάνεις ὅλα τὰ θέλητρα τελείας καλονῆς, ὅταν . . . τὴν ὀνομάσῃς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

οὐδεμίαν ἀφορμὴν παρέχει εἰς παράπονον.

Δωμάτια καθαρά, Σινδόνια καθαρά, γλυκὸ νερὸ ἄφθονο.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Δρχ. νέας 5 — Βιβλιοπωλεῖα Α. Κορομηλᾶ καὶ Ν. Β. Νάκη — Δρχ. νέας 5